

Hvad er det da for Udgifter, der maa bevilges ved Lov, og hvilke behøve det ikke? Grundloven udtaler sig, som bekendt, i sin § 52 meget vagt om dette Punkt; den siger nemlig kun, at ingen Udgift maa afholdes, som ikke har Hjemmel i Finantsloven. Det er nu aldeles evident, at en strengt sig til Ordene holdende Opfattelse af denne Bestemmelse er umulig; den maa undergives den Forstaaelse, som er en Følge af en mere fri Opfattelse. Finantsloven er en bestemt Lov, det er den Lov, som ligeledes efter Grundlovens Bydende strax, efterat Rigsdagen er sat, bliver at forelægge; men da nu denne Lov maa forelægges længe, førend det paafølgende Finantsaar begynder, da den maa være udarbejdet et endnu længere Tidsrum i Forveien, saa vil det indsees, at det vilde være saagodt som aldeles umuligt at indskrænke nogen Regjering til blot at afholde saadanne Udgifter, for hvilke fuldstændige Udkast eller Overflag vare tilstede i Forveien, eller saa lang Tid i Forveien givne. Derfor har ogsaa Rigsdagen meget snart — opfordret dertil af Regjeringen, saavidt jeg erindrer — sølt sig forpligtet til at fortolke denne Paragraph paa en noget friere Maade, idet den har forudsat som givet, at under den Finantslov, i hvilken alle Udgifter skulle søge deres Hjemmel, kunde ogsaa forstaaes Tillægsbevillingslove, som udkomme langt senere, og for hvis Udgivelse der ikke er foreskrevet nogen bestemt Tidsgrænse. Jeg vil nu ikke sige, at denne Fortolkning er aldeles utvivlsom; jeg vil ikke sige, at der ikke skulde være nogen anden Vej, paa hvilken man kunde være istand til at fyldestgjøre i Almindelighed, hvad Omstændighederne strengt fordrer, uden at man var nødsaget til at afvige fra Grundlovens udtrykkelige Forskrift. Hvis jeg ikke mindes ganske feil, troer jeg endog, at den høitærede Finantsminister i sin Tid har henvendt Rigsdagens Opmærksomhed paa, at, hvis de Udgiftsposter, som blive bevilgede ved Finantsloven, virkelig skulde kunne overholdes, maatte der tilføies i de forskjellige Budgetter endnu en Post, nemlig for „uforudseelige Udgifter“. Rigsdagen fandt sig imidlertid ikke foranlediget til at gaae ind paa denne Opfattelse af Sagen, og har derfor

foretrukket at bevilge disse Tillægsudgifter under Form af egne Tillægsbevillinger. — Det er altsaa hvad der foreligger som givet for os, at det, hvori de afholdte Udgifter skulle søge deres Hjemmel, er Finantsloven, derunder indbefattet samtlige Tillægsbevillingslove. Men man maa da nu opfaae sig det Spørgsmaal: Er det da nødvendigt, at enhver Udgift, der ikke fuldstændigt er bevilget i Finantsloven og disse Tillægsbevillingslove, fordrer en ny Udtalelse af Lovgivningsmagten, altsaa en ny Tillægsbevillingslov for at kunne være lovmedholdelig? Det formener jeg ikke; men det er dette Spørgsmaal, som jeg troer først og fremmest foreligger til Besvarelse. Jeg antager, som sagt, ikke, at enhver Udgift, der overskrider Finantslovens forskjellige Poster, nødvendigt udfordrer en særlig Tillægsbevilling. Det vil erindres, at mangfoldige Udgifter i Finantsloven sere kun bevilgede efter et Overflag; det vil erindres, at mangfoldige andre Udgifter i Finantsloven kun ere bevilgede i Genhold til tidligere bestaaende Love, som Finantsloven ikke kan og ikke bør kunne forandre. Det vil saaledes være Tilfældet, naar der et eller andet Sted er en Udgift, der foreskalder i et bestemt Aar i Genhold til en bestaaende Lov; jeg vil for at nævne et Exempel — jeg troer det findes under de for dette Aar foreliggende Udsattelsesposter — anføre, at under Marinen er der en Bestemmelse, der maa antages at være en Lovbestemmelse, ifølge hvilken visse Tillæg, afskaffede efter vedkommende Officerers Grader i Marinen, i visse Tilfælde gives Officererne. Naar saaledes en Officer ved Søcadet-Academiet staaer opført som Chef, saa oppebærer han et vist Lovbemalet Tillæg, naar han indtager en vis Grad i Marinen; hvis han indtager en anden Grad, da et i Forhold til Graden forøget eller formindsket Tillæg. Hvad der maatte foreligge af denne Art Forøgelse eller Formindskelse af Udgifterne, begrundet paa tidligere Lovregler, behøver slet ikke at være nogen Gjenstand for Tillægsbevilling; med Hensyn hertil mener jeg, at Rigsdagen passende kan udtale sig paa den Maade, at Udgiften billiges. Men der er mangfoldige andre Poster, der høre ind under den samme Kategori. Jeg sætter saaledes, at der er bevilget en vis Pens